

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Niemczyk

Protokolant sekretarz sądowy Kamil Roliński

Po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 r. w Toruniu.

przy udziale -

sprawy z powództwa: mał. W. K. działającej przez matkę K. K. (1)

przeciwko: S. K. (1)

o: podwyższenie alimentów

1. podwyższa od pozwanego S. K. (1) alimenty na rzecz małoletniej powódki W. K. z kwoty po 400 zł miesięcznie, ustalonej ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Toruniu dnia 8 listopada 2016 r. w sprawie III RC 715/16 do kwoty po 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, płatnej z góry do rąk matki małoletniej powódki K. K. (1), poczynając od dnia 1 listopada 2018 r. do dnia dziesiątego każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,
2. oddala powództwo w pozostałej części,
3. zasądza od pozwanego S. K. (1) na rzecz małoletniej powódki W. K. do rąk matki małoletniej powódki K. K. (1) kwotę 675 zł (sześćset siedemdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
4. zasądza od pozwanego S. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, od których małoletnia powódka była zwolniona,
5. wyrokowi w pkt 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

III R C 539/18

UZASADNIENIE

K. K. (1) matka małoletniej W. K. wniosła przeciwko S. K. (1) o podwyższenie płaconych przez niego na rzecz córki alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1,200 zł miesięcznie płatnych począwszy od 1 lipca 2018 r. do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat.

W uzasadnieniu żądania podała, że w dniu 8.11.16 r. strony zawarły ugodę na podstawie której pozwany zobowiązał się do płacenia alimentów na rzecz córki w kwocie po 400 zł miesięcznie. Małoletnia powódka od urodzenia cierpi na głęboki niedosłuch. W maju br. przebyła ona zabieg operacyjny wszczepienia implantu słuchu w Instytucie (...) w K.. Jej matka przez 3-dniowy okres pobytu ponosiła dodatkowe koszty noclegu i wyżywienia. W dniach 8 i 25.06.br. udała się z matką do Instytutu na badania kontrolne i zdjęcie szwów. Kolejne badania będą odbywały się co najmniej raz w miesiącu. Kolejne wizyty w K. po aktywację implantu powódka ma wyznaczone na 2.10.br., 23.01.19 r., 4.07.19 r. i 1.07.20 r.

Powódka, zgodnie z zaleceniami lekarskimi, korzysta z odpłatnych zajęć logopedycznych w T., które odbywają się 2 razy w tygodniu, na które matka ją dowozi. Jeden koszt dojazdu do K. to minimalna kwota 300 zł – zakup paliwa, a do T. 400 zł miesięcznie. Miesięczny koszt wyżywienia i ubioru powódki jej matka określiła na kwotę 700 zł., koszt środków higieny, książek, zabawek i innych atrakcji dla dziecka 100 zł miesięcznie.

Powódka z matką zamieszkuje w domu swoich dziadków i tytułem partycypacji w części kosztów utrzymania mieszkania jej matka przekazuje swoim rodzicom kwotę 350 zł miesięcznie. Matka powódki z uwagi na stan zdrowia córki i konieczność stałej opieki uzyskuje zasiłek w kwocie (...)zł miesięcznie, a w konsekwencji nie ma możliwości podjęcia pracy zarobkowej.

Pozwany jest z zawodu mechanikiem, pracuje w swoim zawodzie w Szwecji, a zasady doświadczenia życiowego wskazują, że jego zarobki są nie niższe niż (...)zł miesięcznie. Nie uczestniczy on w procesie leczenia córki, nie wykazuje zainteresowania jej stanem zdrowia.

Po raz kolejny powódka została zaliczona do osób niepełnosprawnych.

W odpowiedzi na pozew S. K. wniósł o oddalenie powództwa. Podał, że od czasu ustalenia alimentów w 2016 roku nie nastąpiła zmiana stosunków, która uzasadniałaby podwyższenie alimentów. Matka powódki nie wykazała jakie są usprawiedliwione potrzeby dziecka, nie udokumentowała własnych dochodów i wskazanych w pozwie kosztów mieszkaniowych. Z wiedzy pozwanego wynika, że matka powódki w ostatnim okresie nie zamieszkiwała w domu dziadków, lecz z partnerem w G.. Zakwestionował wskazane w pozwie koszty utrzymania dziecka, jako rażąco zawyżone. Jej koszty utrzymania kształtują się następująco: wyżywienie – 300 zł, miesięcznie, odzież, obuwie i akcesoria dla dziecka ok. 100 zł miesięcznie, zabawki, gry, rozrywka, materiały edukacyjne ok. 50 zł miesięcznie, środki czystości i higieny, leki 50 zł miesięcznie, wydatki związane z leczeniem córki i dojazdami do placówek medycznych ok. 50 zł miesięcznie.

Podniósł też, że w porównaniu z poprzednim orzeczeniem dziecka o niepełnosprawności aktualne orzeczenie nie wykazuje żadnych istotnych różnic. Zabieg wszczepienia implantu miał charakter jednorazowy, zaś leczenie powódki w całości refundowane jest przez NFZ.

Nie jest prawdą, że pozwany nie uczestniczył w procesie leczenia córki i nie wykazywał zainteresowania jej stanem zdrowia. Matka powódki nie tylko nie udziela mu żadnych informacji na temat jej leczenia, nie poinformowała go o zabiegu wszczepienia implantu, bez wiedzy i zgody pozwanego podejmuje istotne decyzje dotyczące dziecka. Gdyby pozwany wiedział o zabiegu stworzyłby dziecku i matce dogodne warunki podczas zabiegu i hospitalizacji.

Zauważył, że kolejne wizyty w Instytucie będą odbywały się z częstotliwością co pół roku. Pozwany jest gotów we własnym zakresie i na własny koszt zorganizować dziecku i matce dojazd do K., a zatem wydatki te winny zostać wyłączone z obciążających pozwanego świadczeń alimentacyjnych. Za równie nieuzasadnione i nieudowodnione uznał pozwany odpłatne zajęcia z logopeda w T., a także koszt dowozu na nie. Dziecko może bowiem korzystać z bezpłatnej pomocy logopedycznej w ramach programu (...). Nadto przejazdy do poradni specjalistycznej oraz zakładów opieki zdrowotnej dla dziecka niepełnosprawnego wraz z opiekunem objęte są ulgą w wysokości 78%, a na terenie T. zwolnione są od opłat w całości.

Nadto nadmienił, że jego sytuacja materialna, finansowa oraz życiowa jest trudna. Od połowy kwietnia do połowy października świadczy pracę sezonową w Szwecji, gdzie jego dochody z tego tytułu wynoszą (...) SEK netto miesięcznie. Koszt mieszkania wynosi go 6,000 SEK miesięcznie, koszt wyżywienia oraz zakupu artykułów higienicznych i czystości ok. 5,000 SEK miesięcznie. Średniomiesięczny dochód pozwanego po uiszczeniu kosztów mieszkaniowych oraz kosztów niezbędnego utrzymania wynosi zatem ok. (...)SEK, co przez okres 6 miesięcy, przy kursie 1 korony szwedzkiej do złotego - 0,41 zł, wynosi łącznie (...) zł, a miesięcznie (...) zł.

Nadto pozwany ponosi koszty związane z dojazdem do Szwecji: prom w jedną stronę 1,174 zł, paliwo na dojazd z miejsca zamieszkania w Polsce do promu oraz z promu do miejsca pracy w Szwecji ok. 250 zł, przyloty do Polski w

celu odwiedzenia córki ok. 1,200 zł, alimenty na córkę 400 zł miesięcznie, zakup dla niej ubrań i zabawek co około 3-3,5 miesiąca podczas odwiedzin ok. 200 – 300 zł zakup lekarstw na alergię skórą ok. 250 zł na kwartał.

Pozwany wykonuje w Szwecji prace przy zieleni na polu golfowym. Wobec braku możliwości kontynuowania pracy w okresie od października do kwietnia pozwany przebywa w Polsce i zamieszkuje u matki. W okresie jesienno – zimowym nie jest w stanie podjąć pracy z uwagi na brak pracy tymczasowej.

W Polsce pozwany partycypuje w kosztach mieszkaniowych, kosztach utrzymania gospodarstwa domowego wraz z matką tj. na podatki, media, koszty eksploatacyjne, opał, bieżące remonty przekazuje ok. 400 zł miesięcznie. Na koszt zakupu leków dla schorowanej matki przekazuje ok. 40 zł miesięcznie. Matka otrzymuje rentę w wysokości (...)zł netto miesięcznie. Na koszty utrzymania jej mieszkania składają się: podatek 56-57 zł na kwartał, energia elektryczna od 184,20 zł do 85,85 zł na 2 miesiące, woda – 49,89 zł na 3 miesiące, odpady komunalne 24 zł miesięcznie, oczyszczanie szamba 100 zł za jednorazową usługę, cyfrowy P. 39,90 zł miesięcznie, gaz w butlach 50 zł miesięcznie, opał ok. 3,500 zł w skali roku.

Pozwany oświadczył, że żyje oszczędnie, nie posiada majątku ani oszczędności. Regularnie łoży alimenty.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

Małoletnia powódka W. K. urodziła się (...) r. i pochodzi z nieformalnego związku (...)

Ugodą zawartą przed Sądem dnia 8.11.16 r. pozwany zobowiązał się do łożenia na rzecz córki W. alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie począwszy od 1.11.16 r.

Małoletnia powódka posiadała wówczas orzeczenie o niepełnosprawności. W orzeczeniu stwierdzono konieczność zaopatrzenia jej w środki pomocnicze ułatwiające jej funkcjonowanie, korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia oraz konieczność stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji i konieczność stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Wnosząc ówczesne żądanie matka powódki podała, że wydatki związane z żyzywieniem, ubiorem oraz leczeniem córki wynoszą około 700 zł.

Składając wówczas wyjaśnienia przed Sądem K. K. podała nadto, że otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne w kwocie (...)zł miesięcznie oraz zasiłek pielęgnacyjny w wysokości (...) zł i świadczenie (...)Rodzicom, z którymi mieszka i prowadzi wspólne gospodarstwo domowe płaci 300 zł i dokłada do rachunków. Pozwany podał wówczas, że do października 2016 r. pracował na czas określony i zarabiał (...)zł miesięcznie netto, a swej matce, z którą i z bratem mieszkał dawał 500 zł miesięcznie.

Dowód: akt urodzenia akta III R C 715/16 k. 14, pozew k. 2v, orzeczenie k. 3, zaświadczenie o zarobkach k. 27, akta III R C 539/18 zeznania pozwanego k. 130.

W związku z obustronnym niedosłuchem zmysłowo – nerwowym małoletnia W. pozostawał od stycznia 2018 roku pod opieką Instytutu (...) w K..

W czasie pobytu w K. w okresie od 28.05. do 1.06 18 r. dokonano wszczepienia jej implantu ślimakowego po stronie lewej. Od tego czasu uczestniczy co dwa miesiące w wizytach rehabilitacyjnych w Klinice (...). Nadto winna okresowo kontaktować się z Instytutem celem aktywacji implantu. Wizytę taką odbyła w październiku 2018 r., a kolejne są zaplanowane w styczniu i lipcu 2019 r. i w lipcu 2020 roku.

Do K. dojeżdża z matką jej samochodem, w związku z brakiem korzystnego, bez przesiadek, dojazdu do Instytutu. Jeden wyjazd kosztuje jej matkę około 350 zł, w tym około 250 zł to koszt paliwa, a pozostała kwota to koszt żywienia.

W prawym uchu W. nosi aparat . Koszt zakupu baterii do aparatu wynosi od 38 zł za 3 sztuki do 83,60 zł za 5 sztuk.

W wyniku zaleceń Instytutu, po zasięgnięciu opinii Poradni (...), W. została zakwalifikowana do wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka, które jest w obecnym roku szkolnym realizowane w (...) w T.. Zajęcia są bezpłatne, odbywają się raz w tygodniu w oparciu o opracowany indywidualny program dostosowany do psychofizycznych możliwości W..

Nadto, dla wzmocnienia efektu rehabilitacyjnego, matka W. zdecydowała o dodatkowych płatnych zajęciach surdologopedycznych związanych z rehabilitacją słuchu i mowy. Godzinne zajęcia odbywają się raz w tygodniu. Koszt jednej godziny zajęć wynosi 50 zł .

Koszt dwukrotnego w tygodniu dojazdu do T. na zajęcia kosztuje jej matkę około 150 zł w miesiącu.

Koszt zakupu pomocy logopedycznych zalecanych przez specjalistki wynosi około 60-70 zł na dwa miesiące.

Zajęcia rehabilitacyjne przynoszą pozytywne rezultaty, gdyż W. zaczyna już mówić pojedyncze słowa. Dla wzmocnienia efektów rehabilitacji logopedzi zalecają zwiększenie ilości zajęć rehabilitacyjnych. Z uwagi na niemożność porozumiewania się nie może ona aktualnie pójść do przedszkola

Poza problemami ze słuchem W. jest zdrowa.

Przeciętny miesięczny koszt wyżywienia, ubioru, zakupu środków higieny, książek i innych atrakcji dla W. wynosi łącznie w miesiącu około 700- 800 zł. Natomiast koszt związany z niezbędnymi wyjazdami do K. i na zajęcia do T. wynosi średnio miesięcznie około 580-600 zł.

Orzeczeniem z dnia 30.06.18 r. W. ponownie zaliczono do osób niepełnosprawnych na okres do 30.06.20 r.. Nadal stwierdzono konieczność zaopatrzenia jej w środki pomocnicze ułatwiające jej funkcjonowanie, korzystanie z systemu środowiskowego wsparcia oraz konieczność stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji i konieczność stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Dowód: informacja k. 110, karta wypisu k. 9, zaświadczenie (...) k. 109, zaświadczenie (...) k. 10, zeznanie K. K. k. 129-130, paragony zakupu paliwa k. 115-122, faktury zakupu baterii k. 113-114, zeznanie świadka M. K. k. 125v-127, zaświadczenie Ośrodka k. 111, zaświadczenie surdologopedy k. 112, orzeczenie k. 7, procedura k. 90, rozporządzenie k. 91-94, (...) k. 95-108.

K. K. (1) jest z zawodu technikiem ekonomista. Ma (...) lat.

W związku z orzeczeniem o niepełnosprawności córki i koniecznością stałego jej współdziałania na co dzień w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji W. nie pracuje zawodowo i otrzymuje świadczenie pielęgnacyjne w wysokości (...)zł miesięcznie, a nadto (...) zł zasiłku pielęgnacyjnego. Nadto przyznano jej świadczenie wychowawcze (...)Nie ma innych dochodów. Okresowo wspomagają ją finansowo jej rodzice.

Od końca września 2018 roku ponownie zamieszkała z córką w domu swoich rodziców. Tytułem udziału w kosztach utrzymania domu daje rodzicom 500 zł miesięcznie. Z rodzicami prowadzi wspólne gospodarstwo domowe. Pożyczyli jej oni pieniądze na zakup samochodu, którego stała się właścicielką. Samochód ułatwia dojazd jej z niepełnosprawną córką na zajęcia rehabilitacyjne dwa razy w tygodniu do T. i do Instytutu w K..

Sprawuje codzienną pieczę nad W., a w tym zajmuje się jej domową rehabilitacją, zgodnie z zaleceniami rehabilitantów.

Pozostaje w związku ze swoim partnerem, lecz z nim nie mieszka. Nie pracuje też w jego sklepie.

Dowód: zeznanie K. K. k. 129-130, zeznanie świadka M. K. k. 126-127.

S. K. (1) ma (...) lat i jest z zawodu mechanikiem samochodowym.

Od połowy kwietnia do połowy października 2017 roku i w 2018 roku pracował w Szwecji przy pielęgnacji pola golfowego. Jego dochody z tego tytułu wynoszą (...)SEK netto miesięcznie. Koszt mieszkania wynosi go 6,000 SEK miesięcznie, koszt wyżywienia oraz zakupu artykułów higienicznych i czystości ok. 5,000 SEK miesięcznie. Średniomiesięczny dochód pozwanego po uiszczeniu kosztów mieszkaniowych oraz kosztów niezbędnego utrzymania wynosi zatem ok. (...)SEK, co przez okres 6 miesięcy, przy kursie 1 korony szwedzkiej do złotego - 0,41 zł , wynosi łącznie (...) zł, a miesięcznie (...) zł.

Nadto pozwany ponosi koszty związane z dojazdem do Szwecji: prom w jedną stronę 1,174 zł, paliwo na dojazd z miejsca zamieszkania w Polsce do promu oraz z promu do miejsca pracy w Szwecji ok. 250 zł, przyloty do Polski w celu odwiedzenia córki ok. 1,200 zł.

W okresie od połowy października do połowy kwietnia przebywa w Polsce. Rejestruje się wówczas jako osoba bezrobotna. Nie przysługuje mu zasiłek dla bezrobotnych. Poszukuje pracy sezonowej. W listopadzie 2018 r. Powiatowe Urzędy Pracy dysponowały tylko jedną ofertą pracy dla mechanika samochodowego z wynagrodzeniem 2,100 zł brutto miesięcznie. W Polsce nie zajmuje się dorywczo odpłatną naprawą samochodów. Ma dług u brata w wysokości 5,000 zł, bez określonego terminu jego zwrotu.

W czasie pobytu w Polsce mieszka w domu swojej matki T. K. (1), z którą prowadzi wówczas wspólne gospodarstwo domowe. T. K. utrzymuje się z renty chorobowej w wysokości (...) zł miesięcznie. Bierze leki na stałe, a ich koszt wynosi około 30-33 zł miesięcznie. Wysokie koszty utrzymania domu powodują, że ma ona trudności w zaspokojeniu swoich potrzeb. Na pokrycie kosztów swego udziału w utrzymaniu domu daje matce około 400 zł miesięcznie oraz kupuje opał na zimę.

W lutym 2018 r. wyremontował w domu matki łazienkę na co wydał około 2,000 zł.

Kiedy wyjeżdża w kwietniu do Szwecji daje matce jako pomoc finansową w jej utrzymaniu około 2,000 zł. Gdy był w Polsce latem 2018 r. dał jej również taką samą kwotę.

Widuje córkę średnio 3 razy w roku. Raz w miesiącu wysłała do K. K. sma-a z pytaniem o stan zdrowia córki. W czasie wizyty u córki po powrocie do Polski w 2018 roku kupił jej prezenty o wartości około 370 zł., a w poprzednim roku dał jej paczkę o wartości 300 zł.

Alimenty płaci regularnie i w ustalonej wysokości . Na ten cel zostawia matce przed wyjazdem do pracy pieniądze o równowartości 5-miesięcznych alimentów tj. 2,000 zł., z których przesyła ona alimenty matce W..

Na koniec grudnia 2018 roku pozostało mu około (...)zł oszczędności.

Jest alergikiem. Na stałe stosuje maści, a w okresach zaostrzenia choroby tabletki, których koszt wynosi około 250 zł kwartalnie.

Dowód: wykaz zarobków k. 39-41, kursy walut k. 38, samolot k. 69-70, paragon prom k. 71, zaświadczenie PUP k. 68, inf. PUP k. 79, 81, zeznanie T. K. k. 127-128v, zaśw, lek. T. K. k. 42, renta k. 43-52, leki k. 88, podatek k. 53, energia k. 54-57, woda k. 58, odpady k. 59, zakup węgla k. 60,84-85, alimenty k. 61-62, prezenty dla W. k. 86-87, 123-124, zeznanie K. K. k. 129, zeznanie świadka M. K. k. 126, zeznanie pozwanego k. 130-131.

Sąd przyjął za wiarygodne dowody w postaci dokumentów złożonych przez strony do akt sprawy, albowiem nie było podstaw do ich podważenia. Strony również nie kwestionowały ich wiarygodności i autentyczności.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte w pozwie i w oświadczeniach stron, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka M. K. w zakresie sytuacji bytowej, mieszkaniowej K. K. (1) i małoletniej W. oraz udziału matki powódki w sprawowaniu pieczy nad W. i kosztów związanych z jej leczeniem i rehabilitacją, gdyż знаła ona je z własnych obserwacji mając stały kontakt z małoletnią, a nadto zeznania te były zgodne w tym zakresie z zeznaniami K. K..

Sąd dał też wiarę zeznaniom świadka T. K. w zakresie kosztów jej utrzymania i pomocy udzielanej jej przez pozwanego, co знаła z własnej wiedzy, a były one zgodne z zeznaniami pozwanego i nie zostały zakwestionowane przez stronę powodową.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. K. w zakresie dotyczącym jej dochodów, miejsca zamieszkania, kosztów związanych z dojazdami na rehabilitację do T. i K., co było też zgodne z zeznaniami świadka M. K. i przedłożonymi dokumentami. Nie dał jej wiary w zakresie twierdzenia, że pozwany wykonuje w Szwecji pracę mechanika samochodowego, gdyż nie zostało to potwierdzone żadnymi dowodami. Sąd dał też wiarę jej zeznaniom w zakresie kosztów bieżącego utrzymania W., co zna ona z własnych obliczeń, a jednocześnie kwota w wysokości 700-800 zł miesięcznie, biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego, nie jest kwotą wygórowaną. Nadto kwota tych kosztów podawana przez pozwanego (550-600 zł) nie odbiega od niej znacząco. Sąd nie dał też wiary jej zeznaniom dotyczącym wykonywania przez pozwanego dorywczo i odpłatnie napraw samochodów w miejscu swego zamieszkania w Polsce. Twierdzenia jej i świadka M. K. w tym zakresie dotyczyły sytuacji sprzed 3 lat i usługi wykonanej nieodpłatnie na rzecz samego świadka i nie zostały w żaden inny sposób potwierdzone.

Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanego w zakresie wykonywania przez niego od 2017 roku sezonowej pracy w Szwecji, charakteru tej pracy i w zakresie wysokości uzyskiwanych z tej pracy dochodów oraz w zakresie ponoszonych przez niego kosztów utrzymania, co zostało potwierdzone dokumentami.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie jego twierdzeń o miejscu zamieszkania K. K. z córką u partnera ani w zakresie jego twierdzeń o wykonywaniu przez nią pracy w sklepie partnera. Pozwany oprócz powyższych twierdzeń nie przedłożył na to przekonujących dowodów, a świadek T. K. wiedzę o rzekomym miejscu zamieszkania K. K. znała od pozwanego i bliżej nieokreślonych znajomych.

Pozwany oprócz zgłoszonej gotowości dowożenia córki na rehabilitację nie złożył żadnych dowodów, które podważałyby wysokość kosztów dojazdu, a Sąd uznał wysokość tych kosztów za zasadną. Sąd uznał też za zasadne, przy uwzględnieniu miejsca zamieszkania K. K. z córką i braku dogodnych połączeń komunikacji publicznej z T. i K., korzystanie przez K. K. z własnego samochodu przy dojazdach na rehabilitację.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie braku oszczędności. Przeczy temu oświadczenie pozwanego i świadka T. K., że przed corocznym wyjazdem do Szwecji w kwietniu pozostawia one jej, niezależnie od kwoty przeznaczonej na alimenty, też około 2,000 zł na jej utrzymanie.

Podstawą prawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie są art. 133 § 1 krip, 135 krip i 138 krip.

Przechodząc do meritum sprawy, stwierdzić należy, iż zgodnie z art. 133 § 1 krio rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie także wtedy, gdy nie znajduje się ono w niedostatku. W myśl § 1 art. 135 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Rodzice, w zależności od swych możliwości, są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia i rehabilitacji w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności,

dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Będzie to mieć wpływ na rozstrzygnięcie, w jakiej mierze możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanych będą wzięte pod uwagę przy oznaczaniu zakresu obowiązku alimentacyjnego. Zawsze jednak każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Wyjście poza wymienione potrzeby zależy już tylko od osobistych cech dziecka oraz od zamożności i przyjętego przez zobowiązanych modelu konsumpcji.

Usprawiedliwione potrzeby dziecka winny być ocenione nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca pobytu dziecka, jego środowiska, możliwości zarobkowych osób zobowiązanych do jego utrzymania oraz całego szeregu okoliczności każdego konkretnego wypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanych. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustalaniu przez sąd wysokości alimentów (por. wyrok SN- Izba Cywilna z 21 maja 1975r., III CRN 72/75).

W związku z zapadłym już rozstrzygnięciem pomiędzy stronami niniejszego procesu w przedmiocie alimentów, w ugodzie zawartej przed Sądem, istotne znaczenie w niniejszej sprawie ma treść art. 138 krip, gdyż zmiana orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego może nastąpić jedynie w razie zmiany stosunków ocenianych od chwili skonkretyzowania obowiązku do chwili ponownego orzekania w przedmiocie wysokości takiego świadczenia.

Wydanie rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie wymagało więc porównania stanu istniejącego w dacie ówczesnego ustalenia alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania w niniejszej sprawie. Modyfikacje zakresu obowiązku alimentacyjnego możliwe są jedynie w przypadku ustalenia, że zaistniały trwałe i istotne zmiany usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, lub możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych.

Zarówno w literaturze, jak i orzecznictwie sądowym przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji oraz istotne zwiększenie się lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego. Pojęcia zwiększenia lub zmniejszenia usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych uprawnionego pozostają we wzajemnej zależności i wzajemnie na siebie rzutują. Wynika to faktu, że pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (por. orz. SN z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Ostatnia konkretyzacja stosunku alimentacyjnego między stronami miała miejsce w ugodzie zawartej przed Sądem w listopadzie 2016 r.

Od tego czasu sytuacja rodzinna i mieszkaniowa K. K. (1) nie uległa zmianie. Nie zmieniło się też źródło jej dochodów, a wysokość przysługującego jej świadczenia pielęgnacyjnego zwiększyła się o (...) zł miesięcznie.

Koszty bieżącego utrzymania W. od 2016 roku nie uległy istotnemu zwiększeniu. Natomiast jej usprawiedliwione potrzeby od tego roku wzrosły w trwały i istotny sposób.

Pozwany w żaden sposób nie kwestionował potrzeby założenia córce implantu słuchowego, ani potrzeby prowadzenia jej specjalistycznej rehabilitacji. Na ten wzrost usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki wpływ miały konsekwencje zabiegu wszczepienia implantu tj. konieczność prowadzenia niezbędnej, specjalistycznej rehabilitacji zarówno w T. jak i w Instytucie w K.. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, że przy obecnym stanie (...) rozpoczęta jej rehabilitacja będzie długotrwała i jedynie w części nieodpłatna. Konieczność długotrwałego udziału rodziców W. w tych kosztach, a przede wszystkim z uwagi na miejsce jej zamieszkania i konieczność dojazdów na rehabilitację oraz związany z tym koszt przesądza o wzroście kosztów jej utrzymania, a co za tym idzie istotnym i trwałym wzroście jej usprawiedliwionych potrzeb.

Średni miesięczny koszt związany z 8 dojazdami do K. w ciągu roku (co dwa miesiące tj. 6 razy w roku i 2 razy na aktywację przy koszcie jednego wyjazdu w wysokości 350 zł) wynosi około 233 zł. Natomiast miesięczny koszt odpłatnych zajęć logopedycznych w T. wynosi 200 zł, a koszty dojazdu na oba zajęcia logopedyczne 150 zł miesięcznie, co daje łącznie 350 zł miesięcznie. Doliczając do tego konieczność okresowej wymiany baterii do aparatu słuchowego i kupno materiałów do zajęć rehabilitacyjnych, daje to łącznie kwotę około 600 zł miesięcznie, o którą wzrosły w porównaniu z 2016 rokiem koszty utrzymania W..

Od 2016 roku sytuacja rodzinna i zdrowotna pozwanego nie uległa zmianie. Zmieniła się jego sytuacja mieszkaniowa, ale tylko o tyle, że przez okres 6 miesięcy zamieszkuje on w Szwecji.

Zmieniła się też od 2016 roku wysokość jego dochodów. W czasie swego 6-miesięcznego pobytu w Szwecji zarabia (...)SEK miesięcznie. Po potrąceniu kosztów swego utrzymania w Szwecji pozostaje mu kwota około (...)SEK, co po przy uwzględnieniu kursu walut daje kwotę około (...)zł miesięcznie, a za cały okres 5-miesięcznego pełnego wynagrodzenia daje kwotę około (...)zł. Kwotą tą przeznacza na swoje utrzymanie przez kolejne 6 miesięcy pobytu w Polsce. Daje to średnio miesięcznie kwotę około (...)zł w tym okresie.

Sąd uznał, że oboje rodzice W. winni uczestniczyć w zwiększonych o około 600 zł jej średnich miesięcznych kosztach utrzymania. Przy wysokości kwoty, która pozostaje pozwanemu w Polsce i po uwzględnieniu kosztów jego udziału w utrzymaniu domu matki, kosztów jego bieżącego utrzymania w tym czasie w wysokości łącznej nie mniejszej niż łącznie około 1,500 zł miesięcznie i po uwzględnieniu kosztów jego leczenia i kosztów związanych z dojazdem do Szwecji, Sąd uznał, że aktualne możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na zwiększenie swego udziału w zaspokojeniu usprawiedliwionych potrzeb córki W. do kwoty po 700 zł miesięcznie, którą zasądził od pozwanego od 1.11.2018 r..

Kwota ta zaspokoi znaczną część miesięcznych kosztów utrzymania małoletniej powódki, a przy niewielkim udziale finansowym matki W. i świadczeniu (...) zaspokoi je w pełni. W pozostałej części Sąd, na mocy art. 138 kpc – a contrario, oddalił powództwo, również w zakresie daty zwiększonych alimentów. Sąd uznał, że skoro zwiększenie kosztów utrzymania W. związane było głównie z jej rehabilitacją, która już od 1.07.18 r. się odbyła i została opłacona i nie zostały z tego czasu żadne zaległości po stronie powodowej, to zasadnym jest ustalenie zwiększonego obowiązku alimentacyjnego na bieżąco tj. od listopada 2018 r.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł w pkt 3 sentencji wyroku zgodnie z § 2 pkt 4 w zw, z § 42 ust 4 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 w sprawie opłat za czynności adwokackie i art. 98 kpc i zasądził pod pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 675 zł (strona powodowa wygrała w 37,5% od stawki 1,800 zł).

O kosztach sądowych Sąd orzekł w pkt 4 sentencji wyroku zgodnie z art. 113 ust 1 uokse w zw. z art. 98 kpc, a na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc nadał wyrokowi w pkt 5 sentencji, w części zasądzającej podwyższone alimenty, rygor natychmiastowej wykonalności.